

ГЛАВА 11.

ЗА РОБСТВО-ТО ВАВУЛОНСКО

П. Приеързал ли е Богъ да накази Израил-тѣ за тѣхны-етъ грѣхъ;

Ѽ. Ни е, защо дълго време е чакалъ, да сѧ покаятъ.

П. Що е станало съ царство-то Самарійско;

Ѽ. То сѧ разори съвсѧмъ, и онѣзи десеть колѣна сѧ разсѣкали по различни страны.

П. Кой е разорилъ Иерусалимъ;

Ѽ. Навуходоносоръ Царь-етъ Вавулонскій.

П. Я съсъ Народа-тъ Иудейскій що е створилъ;

Ѽ. Той ги е ѡвелъ оу робство.

П. Оу какво стѧнье е дошло истинно-то благочестіе;

Ѽ. Иудей-тѣ го пазихъ оу свое-то робство.

П. Какво Богослуженіе было е оу Вавулонъ;

Ѽ. Идопоклонство, и съвѣрство, кой-то данїилъ ѡбличавалъ. (*ήλεγχεν*)

П. Що сѧ е случило нѣмъ за благочестіе-то мѧ;

Ѽ. Фърлихъ го оу гѧмъ-га на лѣвы-тѣ, али Богъ го ѡпази неповреденъ.

П. Що сѧ створили неговы -тѣ три дрѣгари;

Ѽ. Тѣ ни сѧ шѣли да сѧ поклонятъ на Идоля-тъ на Царя-тъ Вавулонскій.

П. Ями Царь-етъ що имъ е створилъ за това;

Ѽ. Заповѣдалъ да ги фърлятъ оу распаленъ-та пѣць.